

Za nami je už 18. ročníkov Jesenných stretnutí KVTS, plniteľov podmienok odznaku AVEK. To osemnásť sa opäť konali v Žiline, kde sme už boli, po 15 rokoch „pendlovaní po rôznych miestach“ tri krát po sebe. Predpokladám, že aj po 20. ročníku (dúfam, že sa ho dožijem) sa tradícia Jesenných stretnutí zachová.

Potešený som, že sa objavujú noví plnitelia podmienok odznaku AVEK. V záujme ešte väčšieho rozšírenia plniteľov pripravujem tomu zodpovedajúce zmeny a úpravy. Boli teda vykonané niektoré úpravy a včlenené doplnky v texte podmienok odznaku, ktoré v rámci 4 ročného cyklu aktualizácií začali platiť už od 2019 (Záznamník v.2019)

Pozrel som sa aj na základný dokument – Štatút KVTS a „oprášim“ ho, aby to čo, už bolo prirodzeným vývojom prekonané, „vypadlo“, a prirodzeným vývojom „prinesené“ úpravy /zmeny zapracujem do aktualizovaného textu platného od r. 2020. Bude s tým súvisieť aj moje už dávnejšie avizované

ukončenie organizovanie ZhC autobusom prostredníctvom TVTK Trenčín.

Áno, na rok 2020 už definitívne nebudem pripravovať žiadnu ZhC autobusom, a plnitelia podmienok odznaku AVEK si budú vytvárať skupiny individuálne, na základe už existujúcich vzájomných vzťahov z doterajších ZhC. Verím, že to bude „fungovať“ na základe poznatkov získaných v tomto roku. V prípade záujmu, som ochotný poskytovať pomoc formou konzultácií ako poskytnutím materiálov z doteraz mnou pripravených a i uskutočnených ZhC.

V nekrológu Vlada Štrbu píšem aj o pokuse dostať sa na Elbrus. Spôsob, akým sme sa tam chceli dostať bol nezdarený, ale poslúžilo to aspoň k tomu, že už som vedel, ako sa to dá „vybaviť“. O rok sa mi to pre našich nasledovníkov podarilo, a Elbrus úspešne „zdolali“

• Marian Petrínek, predseda TVTK Trenčín a hl. koordinátor KVTS

37.1 18. ročník Jesenného stretnutia členov KVTS, účastníkov ZhC-plniteľov podmienok odznaku AVEK

Neobvyklé slnečné novembrové počasie v deň konania negatívne ovplyvnilo účasť. Tiež k vôli voľbám (minulú sobotu) si mnohé kluby presunuli svoje podujatia z 10. na 17. novembra, no i tak sa nás stretlo pomerne dosť – tak akurát, že sa zaplnila sála – bolo nás 53 zapísaných v listine prítomných.

Blok I: programu: Takmer presne o 10:00 nás Dušan Kuchárik (zebezpečoval prenájom priestorov) privítala odovzdal slovo Marošovi Petrincovi, ako predsedovi TVTK Trenčín a z toho titulu súčasne aj hl. koordinátorovi KVTS

Ujal som sa slova a najprv som všetkých pozdravil od J. Vajčnera (alias Kremienka), P. Ďuriša a rodiny Tóthovcov, ktorým ich momentálny zdravotný stav účasť medzi nami neumožňuje. Následne som opäť vysvetlil, že KVTS je neformálna (bez právnej subjektivity) autonómna vnútroorganizačná zložka vytvorená v r.2001 v rámci TVTK, ktorý má právnu subjektivitu

Ako som už vlni na JeS oznámil, že náklady spojené s JeS, boli zakomponované organizčne - administratívneho poplatku (OAP) každej ZhC - TVTK (autobusom). Pretože počet ZhC - TVTK, ako i počet účastníkov na „autobusových“ ZhC sa rapídne znížil, čím OAP nepostačuje na pokrytie nákladov JeS, tak v Oznámení o konaní som musel uviesť aj to, že sa už v tomto roku bude vyberať symbolické vstupné, a už bude tak aj v budúcnosti. Asi 5 dní pred konaním mi bolo oznámené, že nájomca podstatne zmenil cenové podmienky v tom, že prenájom „technického vybavenia – dataprojektor, počítač, ozvučenie“ miestnosti sa bude platiť samostatne a k tomu ešte aj technik. Bol som tým zaskočený, lebo tak sa sume vyšplhala až takmer na dvojnásobok vlaňajšieho prenájmu. Preto sa vyberalo po 2€, a k tomu ešte 36€ z OAP tohtoročnej ZhC VSL

Oznámil operatívne vykonané úpravy v časovom a obsahovom programe JeS.. Tiež som informoval

o pripravovaných (2019 -2020) zmenách „fungovania“ KVTS a jeho náplne. Môžu si o tom dočítať v tomto a budúcom INFORMAČNÍKU KVTS

Blok II: Spustili sme v rámci spomienok RETRO 40 min. videoreportáž zo ZhC **Jesenné Julské Alpy z r. 1998**, ktorú bravúrne „natočila“ nebohá členka KVTS, E. Valková (Česť jej pamiatke !).

Blok III: Po krátkej prestávke som oboznámi prítomných s obsahom Základne ponukovej Informácie (ZPI) o pripravovaných ZhC-TVTK (s dopravou objednaným autobusom) na rok 2019: **HORY ALBÁNSKA (15 dní – júl)** a **VRCHOLY TROCH DOLOMITOV (8 dní – august)**. Informáciu si môžu nájsť v INFO KVTS č. 36, ktorý bude k dispozícii na stiahnutie na [www,kvts.szm.sk](http://www.kvts.szm.sk) od 22.11.2018 do 4.4.2019. Pripomenul som, že podmienkou realizácie dosiahnutie minimálneho počtu, a tiež i to, že v prípade nadmerného záujmu, bude vykonaný „výber“ (získaný stupeň AVEKu, dĺžka členstva v v KVTS, dodržiavanie „Štatútu“ ZhC-TVTK počas minulých ZhC, ...)

Blok IV patril multimediálnym vystúpeniam z ciest po horách Európy so zameraním na absolvovanie výstupov na vrcholy zaradené do podmienok odznaku AVEK. Postupne sme videli a počuli z úst M. Belhadja, ktorému musel s faktografiou „pomáhať“ M. Sventek, ako skupina „brázdila“ (autom 1+8) z východu republiky **Pohoria Pevninského Grécka**. Ako kultúrny ľudia, cestou nevynechali ani pamiatky gréckej civilizácie, a ako „pridanú hodnotu“ zaradili aj výstup na najvyšší vrchol ostrova .....Detaily sú v minireporte M. Sventeka v predchádzajúcom čísle INFA KVTS.

Po prestávke mikrofón prevzal M. Naď, ktorý si pripravil komentár k obrázkom nafotografovaným počas cesty po **Vrcholoch Slovinských pohorí**, a jeho obrázky doplnila

svojimi obrázkami i slovom M. Fábryová. Zmienili sa aj o našom svojskom vodičovi, ako aj o mimoriadne priaznivom počasí, ktorú umožnilo absolvovať celý program namiesto plánovaných 8, už za 7 dní.

Neuskutočnila sa prezentácia z cesty po Južnom Nórsku pre neočakávané problémy pôvodných i náhradných jej aktérov.

Blok V sa uskutočnil po „obedovej prestávke“ a v ňom si od správcu odznakov a v zastúpení správcu medailí P. Chovaňáka odovzdal 26 odznakov / medailí. Potešiteľné je, že 6 z nich boli začínajúci plnitelia..

Blok VI venovaný cestám nesledujúcich cieľe odznaku AVEK a teda mimo Európy Program stretnutia spestrili členovia KVTS (Kucharikova D., Murček V.), ktorí sa „zatúlali“ za zážitkami až do **hôr Peru**, kde absolvovali Santa ....trek. Ako posledný príspevok do programu som aktuálne zaradil ponuku od M. Belhadja, **Trek Podkarpatskou Rusou**, súčasťou novovzniknutej CSR, ktorú začali traja, a skončili dvaja. Táto

prezentácia bola veľmi dobre pripravená obrazom i slovom, a bola dôstojným záverom programu.

Blok VII bol najkratší – patril organizátorom, ktorí poďakovali účastníkom za účasť. Špeciálne poďakovanie patrí M. Sventekovi a D. Kucharikovi za pomoc pri realizácii všetkého, čo bolo treba vykonať.

A kde sa stretne o rok? 17. november pripadne na nedeľu. Treba teda zvážiť: **a)** či ho usporiadať ako dvojdnové (SO-NE) s aktívnym turistickým programom v sobotu do 15:00 a v NE dopoludnia, s tým, že spoločenská časť (premietanie, spomínanie a odovzdávanie udelených odznakov by sa konalo od 16:00 do 22:00. A zaistiť aj možnosť „prenocovania! Vo vlastných spacákoch, na vlastných karimatkách na podlahe v objekte konania JeS, alebo **b)** zorganizovať ho ako jednodenné (optimálne niekde vo Vrútkach, Žiline, alebo v KNM, len s časťou spoločenskou v čase zhruba od 9:30 do 16:00 ▲ –pec-

37. 2. Pravidelná (v 4 ročnom cykle) AKTUALIZÁCIA PODMIENOK odznaku AVEK.

Upozorňujem, že tak, ako už bolo avizované, došlo k 1.1. 2019 k pravidelnej aktualizácii a doplnení podmienok odznaku (Atraktívne Vrcholy Európskych Krajín (AVEK) Medzi najpodstatnejšie aktualizácie považujem:

1. Doplnenie (konkretizácia) ďalších vrcholov v krajine ALB;
2. Krajiny uvedené v Záznamníku (trojpísmenovými) skratkami boli doplnené o ich význam
3. Dokumentovanie absolvovania výstupov na vrcholy bolo doplnené o „povinnosť“ pripraviť si prezentáciu absolvovaných výstupov na vykazované vrcholy na príslušný stupeň odznaku, a „odprezentovať ju (v rozsahu max. 25. minut) na aktuálnom ročníku JeS-KVTS, samozrejme jeden za celú (2 a viac člennú) skupinku (podmienky plnenia nedovoľujú absolvovať výstup jednotlivcovi!
4. Pretože vývoj organizovania ZhC prešiel (vzhľadom na problém záujemcov o ZhC so získaním prísľubu dovolenku

v doteraz zaužívanom štvormesačnom predstihu) od dopravy autobusom už takmer len na realizáciu v miniskupinách, ktorí sa operatívne „sformujú“ za 2-3 týždne, a operatívne si prenájmu auto, a teda nebudú skladať OAP. Preto sa na JeS bude vyberať „vstupné“ na úhradu organizačných výdavkov spojených s prenájom priestorov a potrebnej techniky.

5. Nevyberanie OAP si vyžiadalo i úpravu poplatku za udelený odznak AVEK

Doplnky a zmeny už boli zapracované do **aktualizovaného „Záznamníka AVEK- v. 2019.1“ a zverejnené na www.kvts.szm.sk..** Prosím, a žiadam, plniteľov podmienok, aby sa s doplnkami oboznámili, a upravené podmienky plnenia odznaku AVEK vytlačili, a prelepili vo svojich doteraz používaných Záznamníkoch, a od r. 2019 vrátane postupovali podľa nich.

37. 3. VÝSLEDOK UZÁVIERKY Závazných prihlášok (ZP) na ZhC - TVTK 2019

V súlade s trendom v posledných dvoch rokoch opäť poklesol počet záväzne prihlásených záujemcov po hranicu stanovenú v INFO 1 2019. Potvrdil sa teda trend, že situácia záujemcov o účasť je v čase podania ZP najmä v otázke uvoľnenia zo zamestnania nevyjasnená, a teda sa nemôžu zodpovedne na „ponuku ZhC“ reagovať.

ZhC 2019 uvedené v ponuke ZhC 2019 sa teda uvažovaným spôsobom (autobusom) neuskutočnia !!!

Odporúčil som všetkým prihláseným záujemcom, aby sa „spojili“ do menších kolektívov a ZhC charakteru VhT (či už podľa ponuky) alebo v individuálne zostavených skupinách (napr. tak, ako sa poznáte z doteraz mnou pripravených a uskutočnených ZhC za účelom plnenia odznaku AVEK

zrealizovali. Očakávam, že sa Vám to iste podarí“, a „nezostanete sedieť doma.“

Zložené finančne zálohy Vám boli „hospodárom ZhC“ – M. Sventeka) zaslané späť na účet, z ktorého ste ich uhradili,.

Prajem všetkým predbežne prihláseným, aby sa zostavenie skupín, a realizácia ZhC, najmä tých, ktoré sú zamerané na plnenie odznaku AVEK podarilo vytvoriť a realizáciu uskutočniť.

V čase uzávierky ZP na ZhC (k 10.4.2019) už viem, že sa chystajú skupiny na *Hory Korziky* (i absolvovanie GR 20 Korzikou, a tiež i cestu na *Vrcholy Srbska*, a tiež i na *Vrcholy Kréty*. Samozrejme, že neviem všetko, a tak očakávam, že sa mi ešte ozvú i ďalší, ktorí operatívne zorganizujú miniskupinky z plniteľov podmienok odznaku AVEK.

37. 4. ŠTATÚT KVTS – pripravované zmeny a doplnky od 1.1. 2021

Štatút KVTS (z podtitulkom „dočasný“) je od vytvorenia KVTS pri TVTK Trenčín (rok 2001) na našej webovej stránke, a bol publikovaný aj v jednom z prvých čísel INFOmačníka KVTS. Dvadsať rokov je dlhý čas, za ktorý sa toho udialo veľa aj v združení členov KVTS. Každá činnosť podlieha v priebehu času vývoju, ktorý je silne ovplyvnený spoločenským dianím.

Vývoj sa nezastavil ani u nás, v KVTS, a je teda „na mieste“ priebežné úpravy vyvolané vonkajšími i vnútornými okolnosťami zakomponovať do aktualizácie štatútu KVTS, a to v priebehu r. 2020 s platnosťou od 1.1.2021. Dôvodom je i skutočnosť, že v priebehu r. 2020 „odovzdám“ „funkciu hl. koordinátora“ do rúk môjho nástupcu, ktorým bude (po predchádzajúcich mojich

„sondážach“ medzi účastníkmi ZhC, s najväčšou pravdepodobnosťou Ing. Marián SVENTEK.

Bude sa treba zamyslieť napr. aj nad tým, čo by napr. vybavenie právnej subjektivity, teda „osamostatnenie sa“ od TVTK Trenčín prinieslo okrem množstva byrokratických povinností nejaké markantné výhody oproti súčasnému stavu. Domnievam sa, že asi nie.

Treba uvažovať nad tým, kto sa bude starať o obsahovú stránku INFOrnačnikov KVTS a o ich vydávanie tak, ako doteraz, teda 2 x ročne. Číslo 39 / 2020 a 40 / 2020 ešte zostavím (ak sa dožijem). Je treba považovať nad pokračovaním kedysi rozbehnutého uskutočnenia aj JaS –

KVTS v mesiaci máj, pričom jeho náplňou by bol striedavo uskutočnený výstup napr. na slovenské „kopce“ zaradené do odznaku AVEK.

JeS – KVTS by mali pokračovať v termíne a s obsahom tak, ako doteraz. Je to treba s ohľadom na odovzdávanie odznakov AVEK, ktorému bude predchádzať „dokumentovanie“ splnenia podmienok žiadateľmi na vyšší stupeň formou 20-25 minútových prezentácií (tak je to zapracované v aktualizovaných podmienkach plnenia (Záznamník 2019v.1)

Jskutujeme v priebehu roka. 2020 medzi najskúsenejšími členmi KVTS (Petřinec, Sventek, Murček, a ďalší...)

37. 5. Z HISTÓRIE „mojich“ ZZC – VHT a ZhC - VhT (2. časť)

Býval som v tom čase na „slobodári“ v budove ČSD v Bratislave na Trnavskej ceste. Večer som si zbalil iba nevyhnutne potrebné veci (igeliták, rezervné ponožky, zubnú pastu a kefku, sklenenú ½ l fľašu s vodou, 8x50 gr paštétové konzervy, vreckový nožík, „čelovku“ a formuláre potrebné k dokumentácii ZC, no a fotoaparát Praktica a dva diapozitívne filmy) do „malého kletráka“, obliekol som na seba golfky, flanelku, tenký svetrík, na nohy ponožky, na ne červená vlnené podkolenky, a hup ho do dobre rozchodených kožených „popradiek“.

Pred polnocou sme sa všetci traja (Laco, Vierka a ja) posadili do medzinárodného rýchlika a vystúpili (po 14 hodinách cesty) v Brašove. Krátka prehliadka mesta a prestup na osobáčik do Sebesul de Sus, a odtiaľ pešo do vysnivaného Fagarašu. Na chatu Negoiiu prichádzame neskoro v noci pri svetle vlastnoručne vyrobených „čelovkách“. Ubytujeme sa, a wibranky si „priväzujeme“ o svoje nohy (akože zabezpečenie proti „krádeži“). Spíme nezoblečený v tom, v čom sme cestovali, a ani ďalšie nocľahy neboli ináč. Spali sme „ako zarezaný“

Ráno si na chate kúpime raňajky (každé chata mala vlastné „hospodárstvo“ vrátane malej pekárne chleba) a vyrazíme na hlavný hrebeň, a po ňom dlho až nad krásne takmer v strede jazera situovanú chatu Bilea. Stretli sme za celý deň iba dve trojice domácich turistov. Na nohách mali roztrhané trampky a dvaja šli dokonca bosí (!). Z hrebeňa zídeme na nocľah ku chate.. Na chate je veselo. Popijajú tu

tunelári, ktorí tu stavajú tunel na Transfagarašskej magistrále popod hlavný hrebeň vo výške 2015m n m.. Kúpime si večeru, a objednáme i raňajky. Na noc si opäť „zabezpečíme“ wibranky

Ráno, po zakúpených raňajkách späť hore na hrebeň a ním až na chatu Podragul, kde večeríme, posedíme, objednáme si na zajtra raňajky a prenocujeme. Aj dnes sme stretli iba jednu 4 člennú skupinu domácich turistov. (Ach, kde sú tie časy!)

Po raňajkách opäť hore na hrebeň a po ňom až nad chatu Urlea a zostup ku nej. Chatár práve kŕmi voľne sa pasúce prasatá (takže aj tu samozásobenie). Tu naša hrebeňovka skončila. Dáme si večeru, a k tomu na završenie nášho „úspechu“ aj malý rum. Prenocujeme. Tu sme na chata sami – žiadny turisti.

Po raňajkách „nekonečný“ zostup dolinou do najbližšej dediny. Tu je už otvorená krčma, a tak vojdeme na „pivo“. Je tam iba jeden starý domorodec. Keď začul, ako rečou sa zhovárame, prišiel k stolu a lámanou slovenčinou nás oslovil. Bojoval totiž v I. svetovej vojne niekde na Slovensku. Potom už miestnym autobusom do Brašova a vlakom na pár hodín k moru „zmyť 5 dňový“ pot. A po kúpeli späť na stanicu a vlakom domov, do Bratislavy.

Bola to moja prvá cesta na hory v zahraničí a zároveň aj tvrdá skúška telesnej a psychickej odolnosti, charakteru a prvé osobné skúsenosti s vysokohorskou turistikou v zahraničných horách..

●Marián Petřinec

37. 6. „ŽIVIO“ !!! jubilatnom v našich radoch

Medzi nich patrí najmä „večne mladý“ už, **90 ročný Milan Rúžek** z Modry. Možno to, že sa nieleže narodil v kraji vína, ale vinič v malej miere pestoval a aj konzumoval. Do radov účastníkov ZhC charakteru VHT sa zapojil už v r.1984 absolvovaním ZhC do Prokletija. Už vtedy ako „navigátor“ jednej z programom uvedených túr vo vtedajšej SFRJ

Možno sa niekto z mladších pri prečítaní tohto titulu bude diviť, a možno i zaujímať, že kto to je, a prečo sa tu, v INFOrnačniku o ňom píšeme.

Rodák z Modry, mesta na úpätí Malých Karpát patrí medzi znalcov dobrého vína, ako i k jeho opatrným konzumentom. Neskôr, ako pracovník Slovenskej kartografie býval v Bratislave.

Spoznal som ho už niekedy v r. 1969, teda na začiatku môjho pôsobenia v Bratislave, a to prostredníctvom môjho priateľa R. Šimka, inštruktora VhT, a značkára, ktorý bol v tom

čase aj členom ústrednej komisie značenia SZT, v ktorej pôsobil aj Milan Rúžek.

Neskôr sa, ako spracovateľ a technický redaktor turistických máp v Slovenskej kartografii, zapojil do novo sa tvoriacej sekcie PaVHT SÚV ČSZTV, kde som už v tom čase pôsobil aj ja, a tak sme postupne stali „spolupracovníkmi“ a priateľmi. Z titulu svojej profesie mal v zamestnaní prístup aj k ich archívu máp, kde boli aj turistické mapy zahraničné, čo mi niekedy pomohlo pri plánovaní ZhC, ktoré som už v r. 1972 (ako člen Sekcie PaVHT) začal organizovať.

Spomínam si napr. na jeho síce nere realizovaný, ale veľmi zaujímavý nápad, že sa raz vydá do Bulharska, a jeho najzápadnejšej časti, tam si kúpi oslíka, na ktorého naloží svoje turistické „propiety“ a spolu prejdú pohoriami na najvýchodnejšiu časť, takmer k moru, kde oslíka „dobro“ predá. Aj týmto nápadom si ma získal.

Bol vtedy aj našim „zásobovačom“ nátláčkov najnovších turistických máp 1:100.000 ešte pred ich dodaním do obchodnej siete, za čo patrí nielen moja vďaka

Neodmietol spoluprácu so mnou, keď som pripravoval Podmienky plnenia odznaku „Cesta hrdinov SNP“. A najmä Záznamník ku tomuto prvému tematickému turistickému odznaku v rámci celej ČSFR.

Keď som inicioval (na základe mapy „Nové geomorfologické členenie SR“, ktorú sme od neho dostali) a pripravil ďalší tematický turistický odznak „Najvyššie vrcholy slovenských pohorí“ (NVSP), pomohol mi s nakreslením mapky do Záznamníka s vyznačením 54 vrcholov, a spolupodieľal sa na spolupráci s redakciou časopisu ŠTAR (redaktor G. Bartovič a foto P. Pospíšil) na spopularizovaní tohto odznaku, a zároveň i turistiky, keď sme každý mesiac spolu organizovali (samozrejme z niektorým OTTJ a VZT OV ČSZTV výstup na jeden z tých 54 vrcholov v Záznamníku, čomu bola vždy venovaná jedna celá dvojstrana v ŠTARte.

No a samozrejme že sa zúčastnil aj niekoľkých „mojich“ ZCC. Spomínam si napr. na jeho prvú účasť na ZCC do vtedajšej SFRJ, kedy som „naplánoval“ aj výstupy v pohorí PROKLETIJE, kedy hranica s ALB bola strážená vojskom, a keď sme sa aj s autobusom zrazu ocitli na konci cesty v centre kasární medzi cvičiacimi vojakmi. Obe strany – my i oni sme boli šokovaní. Na tejto ZCC on mal „samozrejme „načierno z archívu“ požiadanú pomerne podrobnú mapu tejto pohraničnej oblasti, a tak som ho preto poveril ako navigátora“ aj na jednu z plánovaných alternatívnych túr. Dodnes neviem prečo

plánovaný vrchol ani s pomocou tej mapy a samozrejme i buzoly, „nešli“.

Strelol som ho v januári tohto roku na výstave SlovakiaTour, kde pôsobil ako VIP „Malokarpatskej vinnej cesty“, a tak sme si na spoločné stretnutie ako i na jeho nastávajúce jubileum spoločne štrngli pohármi naplnenými dobrým vínom s neodmysliteľným „NA ZDRAVIE !“ Milan, nech Ti zdravie ešte dlho slúži ! ▼ Marián Petrínek

Jaroslav ZÁK zo Starej Turej 80-tnikom

Tohto veku sa dožíva v plnej turistickej aktivite.. Môžem to osobne potvrdiť, preto že so mnou absolvoval náročné turistické podujatie „Vrcholy Strážovských vrchov“. V rámci neho je treba absolvovať výstup na 75 rôznych vrcholov značených i neznačených v celej rozľahlej oblasti pohoria Strážovské vrchy.

Patril medzi účastníkov viacerých mnou organizovaných ZCC a bol mu aj udelený odznak EVEK I. a II. stupňa. ZCC sa zúčastňoval aj so svojou manželkou Ludmilou.

Poznáam ho roky, je to spoľahlivý a zodpovedný človek., a som rád, že je mojim osobným priateľom Zúčastňoval sa (na základe pozvania) aj na klubových podujatiach organizovaných a poriadaných TVTK Trenčín, napr. Trojkráľový Rozsutec, Zimný prechod roklinami Slov. raja – s bivakmi, Zimné táborenie na vrchole Považského Inovca – v tomto roku to už bude 30 ročník (málokto vie, že tieto všetky podujatia som osobne (ako inštruktor VhT) inicioval a skrz TVTK i realizoval).Prajem mu, aby mu zdravie slúžilo, nohy poslúchali a optimizmus aby ho neopustil ! ▼ Marián Petrínek

37.7

Opustili naše rady ...

Vladimír ŠTRBA senior z Detvy zomrel vo veku 80 rokov, teda necelé dva roky po svojom synovi (pozri INFOrnačník KVTS č. 33) a považoval som si za povinnosť ísť mu na pohreb Patril k mojim priateľom z hôr od času, keď sa stal členom štábu Zrazov VHT, ktoré sa začali konať od r. 1968), v ktorom som pôsobil aj ja. Bol predsedom OTTJ PPS Detva, a predsedom sekcie PaVHT VZT OV ČSZTV vo Zvolene-

Pôsoobil ako vychovávateľ v SOUS v Detve a do Roháčov na zraz VHT chodil s 10-timi „učňami“, hrebeňom Z. Tatier, a teda ho považujem za iniciátora Prechodu Záp. Tatrami ku Zrazu VHT. Spolu s nimi som ich niekoľko absolvoval. Tak som pri riešení ťažkých situácií na horách spoznal jeho skúsenosti. Spolu sme tvorili vedúcich túr na 23, Zrazoch VHT.

Pripravoval aj zahraničné zápočtové cesty charakteru VhT do hôr Bulharska a Rumunska. Patril spolu s ďalšími piatimi „od Zvolena“ aj medzi 30 účastníkov Zahraničnej cesty mnou (ako člena sekcie PaVHT SUV ČSZTV) iniciovanej a organizovanej (samozrejme vtedy sa to dalo administratívne len prostredníctvom CK Slovakoturist) na KAUKAZ v r. 1986. „Zdolali“ sme vtedy niekoľko 3500-viek, a cítili sme aj dostatočne aklimatizovaní a tak sme boli presvedčení, že sa nám výstup z „Prijutu odinadcatich“ (kde sme jednu noc mali zaistený jeden nocľah) na Elbrus podarí. Ešte podvečer sme „Prijutu“ vyšli nad Skaly Pastuchova (asi 4.600m). V noci sme chceli (povolenie na vrchol sme nemali – tam mohli iba

„horolezci“, a my sme v papieroch „razítka“ že sme horolezci nemali). Na ďalší deň chceli „detvanci“ ilegálne skúsiť vrchol. Po zostupe ku lanovke sme boli všetci sprievodkyňou skontrolovaní a zvezení lanovkou dole. Tam sa detvanci „odpojili od nás ostatných“ s tým, že znova sa vyvezú lanovkou a pôjdu hore na „Prijut 11“ a pokúsia sa o Elbrus. Vrchol nespravili – nepustilo ich počasie. Bolo i vyšetovanie, ale „prepieklo“.sa nám to

To, i mnoho iné sa mi „vybavilo v pamäti“, keď som sa zúčastnil na „turistickom kare“ po pohrebe s detvianskymi turistami. Dúfam, že aj „tam hore“ našiel už hory, a že je tam spokojný ● Maroš Petrínek

Ing. Martin KEDRO zomrel v novembri 2018 vo veku nedožitých 70 rokov po ťažkej chorobe v náručí svojej dcéry Martiny, našej členke. Patril medzi tých účastníkov ZhC, ktorý ich (z dôvodu pracovnej pozície) neabsolvoval veľa (prvú v r. 1998 (Ortler-Bernina), ale vždy nám „držal palce“, a to najmä vtedy, keď s nami „odcestovala“ na ZhC jeho dcéra Martina, ktorá s ním aj absolvovala svoju prvú našu ZhC.

Patril do skupiny s L. Harmatom, J. Hríbikom, ktorí ho medzi nás „vtiahli“. Asi pol roka pred smrťou sme sa v Trenčíne aj osobne stretli, a dlho podebatovali.

Netušil som, že to bolo naposledy. Myslite teda všetci na to, že nevieme dňa ani hodiny, kedy sa mi, alebo naši priatelia poberieme na onen svet, a preto sa snažme medzi sebou čo najviac osobne komunikovať. Česť jeho pamiatke ! ● mpc